

ת"פ 58550/05 - מדינת ישראל נגד שמאן סעדייב

בית דין אזרוי לעובדה בתל אביב - יפו

ת"פ 58550-05-15

18 יוני 2018

לפני:

כב' השופטת חופית גרשון-זירעאלי
המואשימה
מדינת ישראל
עו"י ב"כ עו"ד מאשה שניואר

הנאשם

שמען סעדייב
עו"י ב"כ עו"ד סיגל מלמליאן - אלימלך
מטעם הסגנוריה הציבורית

פסק דין

במציאות סעיף 182 **חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982**, הרini להודיע כי החלטתי לזכות את הנאשם מהعبירות המוחסת לו בכתב האישום.

1. כתוב האישום בתיק שלפני מייחס לנאים עבירה של הפרעה למפקח על העובדה לשימוש בסמכיותו, לפי סעיפים 36 (א) (1) ו- 36 (א)(ה) **חוק ארגון הפיקוח על העובדה**, תש"ד - 1954 (להלן גם: "החוק").

2. על פי עובדות כתב האישום, בתקופה הרלוונטית שמש הנאים כמנהל פעיל של מסעדה "רולדין" בסינמה סייטי בצומת גليلות, אשר הייתה בבעלות חברת "לייל אמריקן סטייל בע"מ" (להלן: "המסעדה").

למשרד הכלכלה הוגשה תלונה של עובד המסעדה, מר בוריס לדיז'ינסקי, בגין הפרות נתונות של דיני העובדה כלפיו. בעקבות התלונה נערכו ביקורות במקום, ונפתחהחקירה.

לנאים נשלחו 4 זימונים להתייצב לחקירה תחת זהירותה, כדין, אך הוא לא התיעצב.

כן נתען בכתב האישום, כי בשיחת טלפון של הנאים עם המפקחתגב' יעל גילי מיום 5.3.12 (בטעות נרשם 5.3.10), צעק הנאים על המפקחת ואף טرك את הטלפון בפניה. ביום 27.3.12 הגיעו המפקחת למסעדה כדי לקבל את המסמכים שהתבקשו בדרישה מיום 20.3.12, אך הנאים התעלם ממנו.

במעוין אלו של הנאשם הוא הפריע למפקחת לעשות שימוש בסמכיותה, כמפורט בחוק, וכל הניסיונות לחקור אותו תחת זהירה עלו בתוהו.

3. הנאשם כפר בעובדות כתוב האישום וטען, כי לא היה מנהל פעיל של המסעדת אלא עובד מן המניין, אחראי לשמורת. הנאשם טען כי הפנה את המפקחת לחברת שבבעלותה הייתה המסעדה, חברת "אמריקן סטייל" ולראיה החשבון של החברה. הנאשם טען כי הוא זה שהוטרד על ידי המפקחת. עוד כפר הנאשם בטענה לפיה התעלם מהמפקחת ביום 27.3.12 וטען, כי אמר לה שהמסמכים אינם בידי אלא מצויים אצל רואה החשבון של החברה.

בסיכון טען, כי סעיף החוק הרלוונטי בעניינו הוא הפרעה למפקח לפי חוק שכר מינימום (מהטעם שהחקירה עסקה בהפרת חוק) עבורה מסווג אי תשלום שכר מינימום ולא סעיפי החוק בהם הנאשם על פי כתוב האישום. זאת ועוד נטען כי אין באית התייצבות לחקירה ממשום עבירה פלילית ולכן אין באית התייצבותו כדי להוות הפרעה למפקח במלוי תפקידו.

4. בישיבת ההוכחות העיד הנאשם וביום 18.2.18 הוגש בהסכמה הצדדים המוצגים הבאים:

א. מ1 - תלונתו של העובד בורים לדיזינסקי למשרד התמ"ת מיום 11.3.11, בצוירוף שני מכתבים.

ב. מ2 - עדותו של העובד בורים לדיזינסקי מיום 12.2.15, בצוירוף דוחות נוכחות תלוש לחודש 12/2010 והודעת פיטורים.

ג. מ3 - דרישת למצאת מסמכים לנายนם - שמאית סעדיב מיום 23.2.12.

ד. מ4 - דוח פעולה מיום 20.2.12.

ה. מ5 - דוח פעולה מיום 5.3.12.

ו. מ6 - דוח פעולה - שיחה טלפוןנית.

ז. מ7 - דוח פעולה מיום 7.3.12.

ח. מ8 - תלוש שכר של העובד ברים לדיזינסקי לחודש 01/2011 בצוירוף המכחאה.

ט. מ9 - דרישת שנייה ואחרונה למצאת מסמכים מיום 20.3.12 לנายนם בצוירוף אישור מסירה.

י. מ10 - דוח פעולה מיום 27.3.12.

- יא. מ11 - זימון לחקירה תחת אזהרה על הפרעה למפקח מיום 29.3.12 לנאשם- שמאו סעדיב בצוירוף אישור מסירה.
- יב. מ12 - זימון שני ואחרון לחקירה באזהרה על הפרעה למפקח מיום 29.4.12 לנאשם- שמאו סעדיב בצוירוף אישור מסירה.
- יג. מ13- דרישת להמצאת מסמכים וזימון לחקירה תחת אזהרה מיום 10.5.12 לנאשם - שמאו סעדיב בצוירוף אישור מסירה.
- יד. מ14 - זימון לחקירה ודרישת להמצאת מסמכים מיום 29.5.12 למר אילן שחר.
- טו. מ15- דוח פועלה שיחה טלפוןית מיום 19.6.12.
- טז. מ16- דוח פועלה מיום 8.7.12.
- יז. מ17- דוח מרואה חשבון רפאל שיטרוכ מיום 11.7.12.
- יח. מ18- הودעה למעסיק בדבר עבירה לכואורה מיום 11.7.12.
- יט. מ19- תלושי שכר בצוירוף דוחות נוכחות והמחאות לתשלום שכר של העובד בורות לדיזנסקי לחודשים 11/2010, 12/2010, 1/2011.
- כ. מ20- גילון חקירתו של אילן שחר מיום 11.7.12.
- כא. מ21 - זימון לחקירה תחת אזהרה מיום 11.4.13 לנאשם - שמאו סעדיב בצוירוף אישור מסירה.
- כב. מ22 - זימון שני ואחרון לחקירה תחת אזהרה מיום 28.4.13 מיום 28.4.13 לנאשם- שמאו סעדיב (הומצא על ידי שליח חברת "מנופים").
- כג. מ23 - מסמכים חברת "מנופים" (אישור מסירה, איתור ומסירה, טופס הזמנת שירות מסירה).
- כד. מ24- דוח פועלה - שיחה טלפוןית מיום 2.6.13.
- כה. מ25- דוח פועלה (שני) - שיחה טלפוןית מיום 2.6.3 (שעה 13:00).
- כו. מ26- דוח פועלה (שלישי) - שיחה טלפוןית מיום 2.6.13 (שעה 11:15).
- כז. מ27- דוח זכרון דברים מיום 9.3.13.

- כח. 3.6.13 מ-28 - מזכר מיום 13.6.13.
- כט. 13.6.13 מ-29 - מזכר מיום 13.6.13.
- ל. 13.6.13 גילוון עדותו של אסור אורן מיום 13.6.13.

דין והכרעה

5. הוראות חוק ארגון הפיקוח על העבודה, תש"ד - 1954 הרלוונטיות לכתב האישום, קובעות כדלקמן:

" 36. (א) מי שעשה אחד מלאה:

(1) הפריע למפקח עבודה מהשתמש בסמכויותיו; או

....

דינו - מאסר שש שנים חדש או קנס 500 לירות, או שני הענשיהם ביחד.

....

(ה) נעבירה עבירה לפי חוק זה או תקנות לפיו בידי חבר-بني-אדם, מואגד או בלתי מואגד, יאשם בה גם כל מי שבעת ביצועה היה מנהל פועל, בא-כוח או שותף פועל בחבר, זולת אם הוכיח שהעבירה נעבירה שלא בידיעתו ושנקט כל האמצעים הנראותים כדי להבטיח קיום הוראות החוק ותקנות לפיו".

6. כדי להרשייע את הנאשם נדרשת המאשימה להוכיח, מעל לספק סביר, את קיומם של היסודות העובדתיים של ביצוע העבירה הינו, שהנאשם שימש כמנהל פועל בمساعدة והפריע למפקח העבודה להשתמש בסמכויותיו.

אם היה הנאשם מנהל פועל

7. מן הראיות עולה, כי הנאשם שימש כמנהל פועל של המסייעת בתקופה הרלוונטית. בישיבת יום 20.9.16 תיאר הנאשם את עבודתו בمساعدة, והסביר כי לא היה בעל העסוק אך שימש כמנהל האחראי במקום, כך:

"אני קורא כתעודה ראשונה את כתב האישום. אני לא מבין למה יש כתב אישום. אני לא בעל העסוק. קראתי את כתב האישום ואני כופר, לשאלת בית הדין אין לי רצון לפנות לייצוג משפטני כי אין לי תקציב. לא תיארתי לעצמי שמשרד העבודה זה דבר רציני, היא טענה שאני בעל העסוק, אמריקן סטייל הם בעלי העסוק, עבדתי בתפקיד מנהל, בתור משגיח כי הבעלים לא היה שם הם סמכו עלי ואני לא הייתי בעל העסוק, אני מכיר את בוריס הוא היה חבר של הבן שלי, אני לא יודע لماذا הוא תבע אותו ולא אותם, כל פעם היה באה אליו ואני שלחתי אותם לשם, היא קיבלה את זה שהם הבעלים ובכל זאת היא התעקשה שאני אבוא לחקירה, ואני לא יודע למה, אני לא הבעלים. אני לא מזלזל אבל אני לא הבעלים ומה רציתם ממנה? אני לא מוציא צ'קים ולא בעל החשבון" (עמוד 6 שורות 15-22, ההדגשות, כאן ולהבא, אין במקור).

8. בהקשר זה העיד הנאשם במסגרת חקירותו הנגדית, בזו הלשון:

"**ש.** כתוב האישום שהוגש נגד מתיחס לתלונה של עובד בשם בוריס, לגבי שלושה

חודשי עבודה במסעדת רולדין, בחודשים נובמבר ודצמבר 2010 וינואר 2011

וכן מספר ימים בחודש פברואר. בחודשים האלה מה היה הקשר שלן

למסעדה?

ת. היתי מנהל שם" (עמוד 14 שורות 26-29).

בהמשך העדות, הנאשם ניסה לצמצם את תפקידו במסעדה וטען כי היה אחראי רק על האפיה וסידור שעותם העבודה אולם לא חזר בו מהגרסה לפיה שימש כמנהל המסעדה בפועל:

"**ש.** מה היה התפקיד שלך שם?"

ת. היתי מנהל את העסק. כמו אפיה, הייתי עובד של רולדין. נתתי להם מהיידע שלי.

"**ש.** מה הקשר שלך לעובדים?"

ת. רק שעותם, סידור עבודה.

ש. איפה נמצא כל החומר הקשור לעובדים, דוחות נוכחות, הודיעה לעובדים וכיו"ב?

ת. היה שיעון נוכחות, זה היה עובר לאלין והוא היה מעביר לרווחה החשבון שלו. לא היה לי קשר לרווחה החשבון ולא כלום.

"**ש.** בידך היה חומר?

ת. לא. אני לא הייתי מתעסק עם החומר.

"**ש.** מה קרה בחודש אפריל 2011?

ת. רולדין פנו אליו כי אלין התקשה בניהול של העסק. רולדין הציעו לבת הזוג שלי לחתת הלואאה ולקנות את המكان. וזה מה שעשינו.

"**ש.** ואז מה קרה עם כל החומר?

ת. זה היה רווה החשבון של רולדין. עברנו לרווחה החשבון של רולדין. בת הזוג

שלוי הייתה מטעסקת עם זה.

"**ש.** ומה המשכת לעשות?

ת. לנהל את העסק כרגע" (פרוטוקול עמוד 15 שורות 1-21).

9. כאשר נשאל הנאשם אם ניהל את העובדים בפועל והיה אחראי על העובדים ועל ניהול המקום בפועל,

הוא הכחיש והציג בעדותו כי לא הייתה לו נגעה לענייני השכר, כספים ושיקום (ראו: פרוטוקול עמוד 17

שורות 4-11).

עם זאת, מחקרים שערכה המאשימה, אשר הוגשו בהסכמה, עליה כי הנאשם ניהל בפועל את המסעדה, לרבות ניהול העובדים, כדלקמן:

הודעת העובד, בוריס לדיג'נסקי מיום 15.2.12:

"מי קיבל אותו לעובדה?

ת. חיפשתי עבודה לפני הצבא, הגעתו לשם וקיבל אותו לעובדה המנהל במקום אני לא זכר את שמו אבל אחרי חדש הוחלף המנהל בשם שמאו סדייב (מ/2 עמוד 1 שורות 4-7).

יכ:

"בקשר ל - **1000 נ"ח אני פניתי לשמאו המנהל** ושאלתי אותו על מה הוא לוקח מהשכר שלי - **1000 נ"ח** והוא אמר שהוא גשל שבמשמרת ערבית שבה עבדתי הוא מצא למחמת בבוקר את המקרר של העוגות - כבוי וכל העוגות שהו במקරר נהרסו והוא האשים אותו בכך וטען גשל **זה הוא מחיב אותו ב- 1000 נ"ח**" (מ/2 עמוד 2 שורות 1-4).

הודעת מר אורן אסור, מיום 13.6.13:

"האם במסגרת התפקיד שלך עבדת בסניף רולדין בסינמה סיטי גלילות? כן. במקום היה מנהל בשם שמאו סעדיה ואני עזרתי לו בתפקידו לחוץות על פי בקשה שלו. כל ההתנהלות מול העובדים, מול ספקים ועוד הייתה של שמאו סעדיה בלבד (מ/30, עמוד 1 שורות 3-6).

10. הנאשם נחקר בהקשר זה, אך בחור שלא להגיב על הדברים, צדלקמן:

"ש. אורי אסור העיד בחקירה והוא גם בדומה לאילן שחר מצין שהיה מנהל בסניף של רולדין, הייתה אחראי על העובדים, בין היתר על השכר? ת. אין לי מה להגיד. לא מוכן לענות על זה. זה מוגזם. את מנסה להכנס אותי לפינה שלא שייכת לתביעה הזאת" (עמוד 17 שורה 32- עמוד 18 שורה 2).

11. לאור האמור, שכונעתי כי בכל הנגע לעניינו שימוש הנאשם כמנהל פעיל של המסעדה.

הפרעה למפקח

אי מסירת מסמכים דרישים ואי התיעצבות לחקירה:

12. אין חולק, כי הנאשם זומן לחקירה בעקבות תלונה שהוגשה על ידי העובד, מר לדיז'ינסקי (מ/1) ונדרש להמציא מסמכים. לנאים נשלחו מספר דרישות והזמנות: דרישת להמצאת מסמכים מיום 23.2.12 (מ3'); דרישת שנייה ואחרונה להמצאת מסמכים מיום 29.3.12 (מ11'); זימון לחקירה תחת זהירה על הפרעה למפקח מיום 19.4.12 (מ' 12); דרישת להמצאת מסמכים וזימון לחקירה תחת זהירה על הפרעה למפקח מיום 28.4.13 (מ' 13); זימון שני ואחרון לחקירה תחת זהירה מיום 11.4.13 (מ' 21'); זימון שני ואחרון לחקירה תחת זהירה מיום 22(').

.13 הנאשם הודה בעדותו שלא התייצב לחקירה, אף שקיבל את הזימונים, מבל' שהודיע על כך ומבל' שהיתה מנעה אובייקטיבית להתייצב:

"ש. נשלחו לך כמה זימונים להגיע לחקירה, ואתה חתמת עליהם, למה לא הגיע?
 ת. כי לא מצאתи צורך להגיע. לא הבנתי בכלל מה זה משרד העבודה בכלל.
 להשבי שמשהו מנסה לעשות לי פה משהו. לא תיארתי לעצמי חקירה
 באזורה. שאמ אמי לא הבעלים, אני צריך להתייצב" (עמוד 16 שורות 3-9).

וכן:

28.4.13.1 homza lezimun lachkira baazora - zeha zimun miyom 13 (סעיף ד' לכתב האישום) - הזימון נמסר לך ביד על ידי מר גורבן?

"ש. למה בחרת שלא להתייצב לחקירה גם לאחר שקיבלת את הזימון הרביעי לחקירה זהה?
 ת. אני אגיד לך את האמת. אני הבנתי שלבוא לחקירה, זה לבוא למשטרת עבירה פלילית, אם גנבתי או עשית משהו. לא הבנתי מה עשית פה. בן אדם מנסה להשתתקם. מה כבר עשית? עד עכשיו לא הבנתי. את יכולה להסביר לי מה עשית? למי הפרעת? למי פגעת? בברור לא פגעת, הוא קיבל את הכספי שלו.
 ש. אתה בחרת שלא להתייצב לחקירה בפעם הרביעית, האם הודיעת על כך לגילוי או למישהו אחר מאנך האכיפה?
 ת. מה זה אגף האכיפה? אני יודע מה זה משטרת. כמשטרת רוצים, הם באים לקחת אותך. כאן אני לא הבעלים, למה אני צריך לבוא?
 ש. אני מראה לך את הזימון של מר גורבן מיום 28.4.13 - מצטטת - ובחרת לא להגיע לחקירה, האם הודיעת למפקחת שאתה לא מגיע לחקירה?
 ת. לא. גם אני לא קראתי את מה שatta מקריאה לי עכשו. אני זר堪ת את זה ישר לפח. לא הבנתי שזה רלבנטי למה שקרה שם. אולי היא נפגעה ממשהו. זה שהוא של אגו" (עמוד 18 שורה 20- עמוד 19 שורה 2).

.14 יחד עם זאת, המאשימה לא הפנתה למקור חוקי, הקובל מפורשות שאו התייצבות לחקירה מהווע עבירה פלילית. לא ניתן לקבל את עדמת המאשימה לפיה או התייצבות לחקירה נכללת בגדיר עבירה של "הפרעה למפקח העבודה מהשתמש בסמכויותיו" (סעיף 36 (א) (1) לחוק), ואפרט.

.15 סעיפי כתוב האישום מייחסים לנאשם עבירה של הפרעה למפקח להשתמש בסמכויותיו. עיון בסעיף 36 (א) (1) ו- 36 (א) (2) לחוק מגלת שני סוגים עבירות הרלוונטיות לענייננו. האחת "הפרעה למפקח העבודה מהשתמש בסמכויותיו" (סעיף 36 (א) (1)). השנייה, "סירוב להשיב למפקח על שאלה שהוא חייב להשיב עליה" (סעיף 36 (א) (2)). ראו להלן:

"36. (א) מי שעשה אחד מהלא:

עמוד 7

- (1) הפריע למפקח עבודה מהשתמש בסמכויותיו; או
(2) סירב להשיב למפקח עבודה על שאלה שהוא חייב להשיב עליה;"

16. משהחלהט המחוקק ליחד את הסירוב להשיב לשאלות המפקח בסעיף עבירה נפרד מסעיף 36 (א) (1), ברי כי לא ראה באו מענה לשאלות המפקח חלק מן הסעיף הדן בהפרעה למפקח מהשתמש בסמכויותיו.

17. סביר, כי אוי התיצבות הנאשם לחיקרות פגעה בבירור העובדות במועד, וגרמה לבזבוז זמן ומשאבים, לאחר שהמפקחת נערכה לכל אחת מן החיקרות ופינמה את הזמן הנחוץ. עם זאת, אין הדבר עולה כדי עבירה פלילית של הפרעה למפקח העבודה מהשתמש בסמכויותיו.

18. אף כאשר מזמן אדם לחקירה במשטרה, לא קיימת חובה כללית להתייצב לחקירה. בהקשר זה נפסק בבית המשפט העליון, בעפ' 1632/95 עוזי אゾליי משולם ו-11 אח' נ' מדינת ישראל, פד מט(5), 534 (1996), כר:

"ההרשעה בוססה על ההנחה כי חובה על אזרח להתייצב לחקירה אלא שהוראת החוק הרלוונטי - סעיף 2 לפקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות) 1927 - אינה מטילה חובה התיצבות על אזרח המזמן למשטרה. וכך נקבע בסעיף הנ"ל:

"(1) קצין-משטרה בדרגת מפקח ומעלה, או כל קצין אחר או סוג אחר של קצינים המורשים בכתב, בדרך כלל או במיוחד, על ידי שר המשפטים, לעורן חיקרות על ביצוע עבירות, רשאי לחקר בעל-פה כל אדם המכיר, לפי הסברה, את עובdotיה ונטיותיה של כל עבירה, שעלה חוקר אותו קצין-משטרה או אותו קצין מושעה אחר כנ"ל ורשי הוא לרשום בכתב כל הودעה, שמוסרה אדם הנחקר כר.
(2) אדם, הנחקר כר, יהיה חייב להשיב נכונה על כל השאלות, שיציג לו בשעת החקירה אותו קצין-משטרה, או קצין מושעה אחר כנ"ל...".

מנוסח הסעיף עולה כי המתיזב לחקירה חייב להשיבאמת על השאלות. אך החוק אינו מטיל חובה התיצבות. על מצב דברים זה עמד השופט שגור בגג'צ 465/75 דגני נ' שר המשטרה ואח', פ"ד ל(1) 366-365:

"לצד החובה להשיב לשאלות בחקירה... אין חובה מכוח החוק [פקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות)] להענות להזמנה המשטרה לחקירה... אין לשוטר סמכות על-פי דין לחיב עד להופיע לחקירה... כל שהענק לשוטר בחוק היא הסמכות לגבות עדות מאדם אליו הוא פונה לשם חקירת עבירה או אשר מופיע בתחנת המשטרה, מיזמתו, כדי למסור עדותנו. ראוי לבדוק נושא זה לצורך בוחנתו של הצורך בחקירה משלימה בנקודה זו".
בעשרים השנים שחלפו מאז ניתן פסק-דין זה, החוק לא תוקן. באין חובה בדיון להתייצב לחקירה, מובן כי אין בסיס להרשעה בנסיבות מהלכי משפט בשל אי-התיצבות. יש איפוא לבטל את הרשות המערער בעבירה זו".

19. כמו כן, לא שוכנעתי כי הוכח במידה הנדרשת שה הנאשם הפריע למפקחת בכל הנוגע לאי

מסירת המסמכים הדרושים לצורכי החוקה ובירור תלונתו של העובד. הנאשם הודה שלא מסר למפקחת ממשיכים, והסביר כך:

"ש. אני מצינה בפניך את הדרישת להמצאת ממשיכים מיום 23.2.12 - זה החתימה

שלך?

ת. כן.

ש. תאשר לי שהמסמכים שנדרשת להמציא לא הומצאו?

ת. לא הומצאו ולא רציתי להמציא. זה לא קשור אליו. את רוצה לחתם לי על זה

מאשר בפועל? זה ממש להתעלל בי עכשו! (פרוטוקול עמוד 18 שורה 3-7).

ה הנאשם אף הביע התנצלות בעדותו על כך שביום 27.3.12 התעלם מהמפקחת כאשר הגיעו למסעדה כדי ללקחת מהם ממשיכים (עמוד 19 שורות 7-10).

עם זאת, הנאשם סיפק הסבר המניח את הדעת לאי מסירת המסמכים, כאשר טען כי **המסמכים לא היו ברשותו** והוא הפנה את המפקחת לרואה החשבון ולבעלי החברה:

"ש. אז המפקחת טוענת שלא שיתפה אליה פעולה ולא מסרת לה את החומר?

ת. כי שלחתי אותה לרואה החשבון ולאלין. מה לי ולזה? אני חשבתי שבוריס

תובע אותו פה. עד היום חשבתי ככה. שאלתי את בוריס" (פרוטוקול עמוד 16

shoreot 3-5).

לא נטען, אף לא הוכח, כי המסמכים היו ברשותו של הנאשם יוכל היה למסור אותם למפקחת. במצב דברים זה, אי מסירת המסמכים אינו מהו הפרעה למפקחת מלהשתמש בסמכיותה.

שיתות טלפון מיום 5.3.12 בין הנאשם למפקחת

טענות המשימה בוגרנו לשיחת טלפון שקיימה המפקחת עם הנאשם ביום 5.3.10 (סעיף 20 לכתב האישום), לא הוכחו בראיות. הנאשם הכחיש מספר פעמים בעדותו לפני את קיומה של שיחת הטלפון עם המפקחת. ראו להלן:

"ש. המפקחת טוענת שצעקה עליה. מפנה לדוח פעולה מיום 5.3.10 ולכתב האישום בסעיף 5. תא ר לנו איך דיברת עם המפקחת? האם אתה זוכר שצעקה על המפקחת.

ת. **לא הייתה לי שיחה איתה בטלפון. אין מצב שאני עונה לטלפון** (פרוטוקול עמוד 16 שורות 12-14).

וראו:

"ש. אני אומרת לך שבעודותך הראשית - בשיחת טלפון מיום 5.3.12 בשעה 10:40

עמוד 9

בבוקר, לא אמרת למפקחת מודיע על הממצאת את המסמכים, לא הפנת את המפקחת לרווחה החשבונ?
ת. אני אמרתי לך שלא התנהלה שיחת טלפון כזו. אין מצב שאני עונה לשיחות טלפון" (פרוטוקול עמוד 18 שורות 8-10).

יכ:

"ש. מפנה לשיחה טלפוןית מיום 5.3.10 - מפקחת יעל גليلי מתקשרת אליך בטלפון, מתפתחת שיחה...
ת. אני לא זכר כזה דבר. אני בחיים שלי לא זכר כזה דבר. היה הייתה שם פעמיים שלוש, טלפונים אף פעם לא דיברתי איתה" (פרוטוקול עמוד 19 שורות 3-6).

21. המאשימה הציגה לתמיכה בטענותיה דוח זיכרון דברים שנכתב על ידי המפקחת ביום 5.3.12 (מ/6), אולם פרט לכך לא הוצגו ראיות אובייקטיביות שיש בהן כדי להוכיח דבר אודiot השיחה ותוכנה. המאשימה בחרה לוותר על עדותה של המפקחת לפני בית הדין ועל האפשרות להתרשם מן העדה. לפיכך, לא הוכחה השיחה ותוכנה למעלה מכל ספק סביר. ויפים לעניינו הדברים הבאים:

"אין בית דין עונשן באומד הדעת, אלא על פי עדים, בראשיה ברורה" (רמב"ם, הלכות יסודי התורה, פרק ח, הלכה ב).

22. מעדות הנאשם עולה, כי יתכן והרים את קולו כלפי המפקחת עת הגעה למסעדה, אך הוא הסביר כי במסעדה שורר רעש רב, ולכן קיים צורך להרים את הקול כדי להישמע. כמו כן, הנאשם הבהיר כי דבר אל המפקחת בצורה לא נעימה, ובלשונו:

"ש. המפקחת טוענת שצעקת עליה. מפנה לדוח פעולה מיום 5.3.10 ולכתב האישום בסעיף 5. תאר לנו איך דיברת עם המפקחת? האם אתה זכר שצעקת על המפקחת.

ת. לא הייתה לי שיחה איתה בטלפון. אין מצב שאני עונה לטלפון.

ש. ובנסיבות אחרות או כשהיא הגיעה?

ת. את צריכה לבוא לROLIDIN לראות את המקום, כדי שישמעו אותו אני צריך לצעוק. זה מקום פתוח בסינמה סייטי. היינו באי עם תיקרה של 10 מטר, ואני הסתטם אנחנו צועקים כדי שישמעו אותנו ומדובר בcrciza. לא דיברתי אליה לאיפה. אמרתי לה תסלחי לי, אני לא הייתי הבעלים בתקופה ההיא, ואני לא חייב להביא לך חומר, מפני למי שצעריך, והוא השיגה את החומר.

ש. ממי?

.ת. מאילן ומרואה החשבון. אני לא זוכר אפילו איך קוראים לרווחה חשבון.

.ש. האם באיזה שהוא שלב אסרת עליה להיכנס למקום?

.ת. איך אני יכול לאסור עליה להיכנס למקום? זה מקום של אבא שלי? זה סינמה סיטי.

.ש. האם אימית עליה בשלב כלשהו, איום פיזי או מילולי?

.ת. לא" (פרוטוקול עמוד 16 שורות 12-26).

.23 בנסיבות אלה, טענות המאשימה הנוגעות לאי מסירת מסמכים ולשייחת הטלפון שהתקיימה לכארוה בין הנאשם למפקחת לא הוכחו ברף הנדרש בהליך פלילי.

.24 לאור כל האמור, הנאשם מזוכה בזאת מעשמה בעבירות לפי סעיפים 36(א)(1) ו- 36(א)(ה) **לחוק ארגון הפיקוח על העבודה, תש"ד - 1954.**

**נitin היום, ה' תמוז תשע"ח, (18 יוני 2018), בהעדר הצדדים
וישלח אליהם.**